

РОЗВИТОК КЛІНІКО – ЛАБОРАТОРНИХ МЕТОДІВ ДОСЛІДЖЕННЯ В ДІАГНОСТИЦІ ЗАХВОРЮВАНЬ ПАЦІЄНТІВ

Панова В.В., Малик Н.В.

Харківський національний медичний університет

Сучасні методи клініко - лабораторного дослідження дозволяють з високою точністю відобразити процеси, що відбуваються у внутрішніх структурах організму. Вони широко застосовуються для точного встановлення діагнозу і контролю над хворобою.

У середні століття (1250-1500) лікарі слідували ідеям Гіппократа та Галена задля діагностики хвороб. Вони вірили, що надлишок або нестача будь-якого з чотирьох окремих тілесних рідин (слиз, чорна жовч, жовта жовч, кров) у людини викликає захворювання. Кожна рідина відповідала порі року як і надалі темпераменту, тому залежало, коли вона була поза балансом. Якщо була весна, і людині було б тепло, то їй могло знадобитися очищення крові. Лікарі починають досліджувати сечу – повністю довіряючи себе почуттям: колір, запах та смак, аби дізнатися, що трапилося із пацієнтом.

У епоху Відродження (1500-1700) Томас Сиденхем навчив лікарів уважно спостерігати за пацієнтами та робити помітки про симптоми, щоб допомогти діагностувати захворювання. До епохи Відродження була нова наука про астрологію, яка використовувалась для полегшення діагностики. Діаграма "Людини Зодіаку" пов'язала всі 12 знаків зодіаку до частин тіла. Лікарі визначали, яка саме ділянка тіла людини винна у хворобі залежно від того, в який знак зірки вона народилась. Наприклад, якщо людина народилася під знаком Близнюки, то у неї могли виникнути проблеми із легенями, мозком або нервовою системою.

Промисловий рік (1700-1900) починає свою історію нерозривно із Ренесансом. У першу чергу, лікарі почали навчатись уважно спостерігати за пацієнтами під час наукової революції у епоху Відродження. По-друге, робота Томаса Сиденхема мала велике значення, так як ведучі симптоми були каталогізовані під хвороби. Його внесок у медицину друкувався в багатьох

медичних журналах. Це означало, що лікарі розпізнавали хвороби, помічаючи симптоми своїх пацієнтів.

У сучасній (1900-наш день) час діагностика захворювань значно покращилась з впровадженням технологій та багатьох матеріалів. У 1895 році Вільгельм Рентген винайшов рентгенівський апарат. Через короткий проміжок часу рентгенівські трубки знайшли застосування в медицині і різних напрямках техніки. У 1901 році йому присудили першу в історії Нобелівську премію з фізики за це епохальне відкриття. До 1919 року рентгенівські трубки набули широкого поширення і застосовувалися у багатьох країнах. Завдяки їм з'явилися такі напрямки науки як рентгенологія та рентгенодіагностика.

Комп'ютерні розробки, такі як МРТ, ПЕТ, призвели до використання високотехнологічного сканування для полегшення діагностики захворювань. Аналізи крові та сечі також стали розповсюдженими, та зараз є стандартом для виявлення патологічного процесу організму. Ці тести можуть виявити серйозні стани такі як запалення, гіпоксію, алергію, і пухлини.

Проте, звісно основним критерієм постановки діагнозу є клінічний підхід до пацієнта – постановка провідного синдрому захворювання. Лабораторні та інструментальні методи дослідження є лише підтвердженням думок лікаря.